

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/51/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115226508
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3115226508.5

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov Mgr. Stanislavy Kollárovej a Mgr. Marka Anovčina vo veci starostlivosti súdu o maloletú S. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Pezinok, dieťa rodičov matky C. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., Y. XXXX/XXE, zastúpenej Advokátskou kanceláriou AK Neuschlová, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad 5, IČO: 36 861 359, a otca E. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., Y. XXX/XXX., zastúpeného JUDr. Darinou Kučerovou, advokátkou so sídlom v Považskej Bystrici, Železničná 90/12, za účasti Krajskej prokuratúry v Trenčíne, o návrhu matky a otca na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 31P/58/2018-817 zo dňa 10. júna 2021 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku III. o určení vyživovacej povinnosti otca na maloletú S., vo výroku IV. o dlhu na výživnom, vo výrokoch V. a VI. o styku otca s maloletou S., vo výroku IX. o vykonateľnosti rozsudku v časti úpravy styku otca s maloletou S. a vo výroku X. o náhrade trov konania z r u š u j e a v e c m u v t ý c h t o č a s t i a c h v r a c i a n a ď a ľ š i e k o n a n i e a n o v é r o z h o d n u t i e .

o d ō v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zveril maloletú S. do osobnej starostlivosti matky. Výrokom II. rozhodol, že zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok budú obaja rodičia. Výrokom III. otcovi uložil povinnosť prispievať na výživné pre maloletú S. za obdobie od 17.12.2015 do 31.08.2018 sumou 150,- eur mesačne, za obdobie od 01.09.2018 do 31.03.2020 sumou 200,- eur mesačne a s účinnosťou od 01.04.2020 naďalej sumou 120,- eur mesačne k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Vo výroku IV. súd uviedol, že dlh na výživnom za obdobie od 17.12.2015 do 31.05.2021 má otec vyrovnaný. Výrokom V. rozhodol, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou S. každý kalendárny týždeň, a to v stredu od 13.00 hod. do 14.00 hod. s tým, že styk sa bude uskutočňovať v priestoroch zariadenia Spoločnosť priateľov z detských domovov Úsmev ako dar so sídlom Ševčenkova 21 v Bratislave, vždy za asistencie psychológa, počnúc od vykonateľnosti tohto rozhodnutia. Výrokom VI. uložil matke povinnosť maloletú na stretnutie s otcom včas a riadne pripraviť a zabezpečiť jej účasť v stanovenuú hodinu v zariadení Spoločnosť priateľov z detských domovov Úsmev ako dar so sídlom Ševčenkova 21 v Bratislave. Výrokom VII. návrh otca na zverenie maloletej S. do striedavej osobnej starostlivosti zamietol. Výrokom VIII. zamietol návrh otca na uloženie výchovného opatrenia. Výrokom IX. určil, že rozsudok je v časti úpravy styku otca s maloletou S. vykonateľný doručením. Výrokom X. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že matka dieťaťa sa návrhom podaným dňa 17.12.2015 domáhala, aby súd rozhodol o zverení maloletej do jej osobnej starostlivosti a otca dieťaťa zaviazal povinnosťou prispievať na jej výživu sumou 310,- eur mesačne s účinnosťou do začatia konania, t. j. od 17.12.2015. Ďalej žiadala, aby súd zaviazal otca dieťaťa prispievať na tvorbu úspor maloletej sumou 100,- eur mesačne. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že maloleté dieťa pochádza z manželského vzťahu svojich rodičov. Rodičia dieťaťa nežijú od decembra 2015 v spoločnej domácnosti, z ktorej sa odsťahovala matka s maloletou. Manželstvo stále trvá, avšak na súde pod spisovou značkou

31P/246/2015 prebieha konanie o návrhu maky dieťaťa na rozvod manželstva. Okresný súd Trenčín uznesením č. k. 30P/247/2015-64 zo dňa 26.01.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoP/16/2016-100 zo dňa 22.03.2016 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým maloletú ponechal v starostlivosti matky a otca dieťaťa zaviazal povinnosťou prispievať na jeho výživu sumou 40,- eur mesačne s tým, že uvedené neodkladné opatrenie bude trvať až do právoplatného skončenia konania vo veci samej - o úpravu práv a povinností rodičov k maloletej, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 30P/247/2015 (v súčasnosti už pod spis. zn. 31P/58/2018). Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.04.2016. Okresný súd Trenčín uznesením č. k. 30P/247/2015-200 zo dňa 09.06.2016 v spojení s opravným uznesením č. k. 30P/247/2015-204 zo dňa 24.06.2016 nariadil neodkladné opatrenie, na základe ktorého je otec dieťaťa oprávnený stretávať sa s maloletou každý nepárny týždeň v utorok a vo štvrtok, vždy od 16.00 hod. do 19.00 hod. a každý párný týždeň v sobotu od 09.00 hod. do 19.00 hod. prvé dva mesiace od vykonateľnosti tohto rozhodnutia za prítomnosti matky. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.07.2016 a opravné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.08.2016. Okresný súd Trenčín v konaní o výkon rozhodnutia na základe návrhu oprávneného otca nariadil neodkladné opatrenie č. k. 26Em/4/2018-165 zo dňa 22.01.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4CoE/17/2019-232 zo dňa 16.05.2019, ktorým uložil obom rodičom, aby sa spolu s maloletou podrobili odbornému poradenstvu jedenkrát v mesiaci v trvaní jednej a pol hodiny každého stretnutia za účasti psychológa Úradu, práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok. Zo záveru správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, pracovisko Senec, zo dňa 29.01.2020 mal súd za preukázané, že zámer, za ktorým boli tieto stretnutia nariadené - nastavenie rodičovskej komunikácie a obnova vzťahu ostáva aktuálne nenaplnený. Matka dieťaťa je stále v platnom manželstve s otcom dieťaťa. Nemá iné vyživovacie povinnosti, v spoločnej domácnosti žije iba s dcérou. V rozhodnom období od decembra 2014 matka nebola zapísaná v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Otec dieťaťa je stále v platnom manželstve s matkou dieťaťa, nemá iné vyživovacie povinnosti. Otec dieťaťa je zamestnancom a konateľom spoločnosti P. Maloletá S. má X rokov. V septembri 2016 začala navštevovať materskú školu, kde matka hradila poplatok 13,50 eur mesačne a stravné vo výške 15,- eur mesačne plus hradila ďalšie výdavky cca 10,- eur mesačne (pomôcky a aktivity v škôlke). Maloletá v 6/2017 nastúpila do materskej školy v mieste súčasného bydliska, s čím boli spojené náklady vo výške cca 50,- eur mesačne (školné, stravné, aktivity v škôlke a pod.). V súčasnosti je maloletá žiačkou 3. ročníka základnej školy, má potreby primerané jej veku. Navštevuje folklórny krúžok s poplatkom 30,- eur mesačne. Tiež navštevuje ZUŠ výtvarný odbor s poplatkom 20,- eur mesačne. Dlhodobou zvýšenou výdavkou má v súvislosti so zdravotným stavom - liečenia, pobyty pri mori. Matka v rozhodnom období uvádzala výdavky na maloletú vo výške 50,- eur až 70,- eur súvisiace s jej zdravotným stavom. Matka dcéru hradí poisťku 50,- eur mesačne. Súd vychádzal tiež zo záverov znaleckého posudku číslo 12/2017 vypracovaného vo veci rozvodu manželstva rodičov dieťaťa ako aj z matkou predloženého znaleckého posudku číslo 54/2020 vypracovaného znalkyňou z odboru psychológia, odvetvia poradenská psychológia, klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých PhDr. Mgr. Elenou Fortis z ktorého zistil, že matka je schopná rozvoja vzťahu maloletej k druhému rodičovi. Je schopná v plnej miere samostatne vychovávať a starať sa o maloletú a zároveň akceptovať význam úlohy otca. Matka nemá tendencie skresľovať, zahmlievať, zatajovať ňou vnímané a následne reprodukované udalosti a skutočnosti, nemá sklon ku konfabulácii. Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trenčín uviedla, že má za to, že by bolo veľmi nepriaznivé pre zdravotný a duševný vývoj maloletej, keby súd nariadil striedavú osobnú starostlivosť. Kolízny opatrovník odporučil maloletú zveriť matke s tým, že obaja rodičia budú maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, výživné navrhol vo výške 70,- eur. Tiež odporučil upraviť asistovaný styk v zariadení Úsmev ako dar každý kalendárny týždeň v stredu od 13.00 hod. do 14.00 hod. v priestoroch zariadenia Spoločnosť priateľov z detských domovov Úsmev ako dar so sídlom Ševčenkova 21 v Bratislave, vždy za asistencie odborníka, počnúc vykonateľnosťou rozsudku. Právne vec súd posúdil podľa § 24 ods. 1, 2 a 3, § 25 ods. 1 až 4, § 28 ods. 1, 2 a 3, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1 až 5, § 65 ods. 1 a 2, § 75 ods. 1 Zákona o rodine; § 233 CSP. Súd uviedol, že matka dieťaťa svojím návrhom žiadala zveriť maloletú do jej osobnej starostlivosti a určiť vyživovaciu povinnosť najskôr sumou 300,- eur a 100,- eur na tvorbu úspor, neskôr zmenila svoj petit na výšku vyživovacej povinnosti 300,- eur bez tvorby úspor. Otec nesúhlasil so zverením maloletej do starostlivosti matky a navrhoval striedavú osobnú starostlivosť, pričom výživné žiadal neurčiť. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že rodičia nežijú od decembra 2015 v spoločnej domácnosti, kedy sa matka spolu s dcérou odsťahovala. S poukazom na § 36 Zákona o rodine bolo nevyhnutné upraviť rodičovské práva a povinnosti k maloletej. Maloletá je od času, kedy matka s ňou opustila spoločnú domácnosť, v osobnej starostlivosti matky. Vykonaným dokazovaním neboli zistené žiadne nedostatky, matka sa o maloletú riadne stará. U dieťaťa sa prejavovali vážne problémy, takže začala navštevovať aj psychiatra aj psychológa. Vymenila

niekoľkých psychológov a súčasný stav je taký, že maloletá sa s otcom nestretáva. Uvedená situácia samozrejme nie je v záujme dieťaťa, nakoľko každé jedno dieťa má právo na starostlivosť a výchovu zo strany obidvoch rodičov. Podľa súdu dieťa by malo čo najmenej pociťovať to, že vyrastá v neúplnej rodine a jeden z rodičov nikdy nemôže nahradiť či suplovať postavenie druhého rodiča. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd zveril dieťa do starostlivosti matky a zamietol návrh na striedavú osobnú starostlivosť, keď sa stotožnil aj s názorom kolízneho opatrovníka ako aj prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín, že nie je vhodná striedavá osobná starostlivosť ako výchovné prostredie vzhľadom na súčasnú situáciu a súčasný postoj maloletej, ktorý je dôsledkom toho, že skutočne sa s dcérou otec veľmi dlho nestretával. Z uvedených dôvodov preto súd návrh otca na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti za súčasnej situácie zamietol vzhľadom k tomu, že odkedy rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, u maloletej sa začali prejavovať zdravotné problémy spôsobené spracovávaním aktuálnej situácie v rodine maloletou, čo mal súd za preukázané lekárskymi správami od MUDr. Ladislava Kvasničku a PhDr. Jaroslavy Martinkovej. Vzťah maloletej s otcom je momentálne narušený. Právo zastupovať a spravovať majetok maloletej budú mať obaja rodičia, keď súd nevidel dôvod vylúčiť druhého rodiča z tohto práva. Pokiaľ ide o žiadosť otca o doplnenie dokazovania ďalším znaleckým posudkom a o žiadosť matky na doplnenie dokazovania výsluchom ďalších svedkov: K., súd doplnenie dokazovania v tomto smere nevykonal z dôvodu, že znalecký posudok už bol vypracovaný v konaní o rozvod manželstva, pričom súd sa v tomto konaní s ním oboznámil. Vyživovaciu povinnosť otca k maloletej súd rozčlenil na tri časové obdobia, a to za obdobie od odchodu matky zo spoločnej domácnosti, odkedy aj matka výživné žiadala určiť, do 31.08.2018, pretože maloletá v tom čase ešte navštevovala materskú školu a jej odôvodnené potreby boli nižšie. Od 01.09.2018 maloletá začala navštevovať základnú školu, pričom toto druhé obdobie súd ukončil dátumom 31.03.2020, nakoľko od 01.04.2020 je otec dlhodobo práceneschopný a má zdravotné problémy. Výška vyživovacej povinnosti bola upravená s poukazom na § 62, § 65 a § 75 Zákona o rodine. Výška vyživovacej povinnosti bola určená s poukazom na celkové príjmy otca ako aj jeho celkové majetkové pomery so zohľadnením toho, že otec je stále konateľom a spolujiteľom obchodnej spoločnosti, čiže pri určení výšky vyživovacej povinnosti súd prihliadol na celý majetok a celkové majetkové pomery na strane rodičov. Pokiaľ ide o to, že otec má dlh vyrovnaný, súd tu zohľadnil tú skutočnosť, že matka si odniesla zo spoločnej domácnosti značnú finančnú hotovosť, pričom sama priznala, že tieto finančné prostriedky, teda konkrétne tie, ktoré boli uložené na vkladnej knižke, využila na výživu a na starostlivosť o dcéru. Okrem toho ešte hradil aj výživné vo výške 70,- eur, čo bolo nad rámec jeho súdom určeného výživného neodkladným opatrením vo výške 40,- eur. Súd by za tejto situácie nebol považoval za spravodlivé, aby otcovi vyčísľil dlh na výživnom, a preto určil, že za obdobie od 17.12.2015 do 31.05.2021 má otec dlh na výživnom vyrovnaný. I keď je otec dlhodobo PN, je spolujateľom obchodnej spoločnosti, v ktorej je aj konateľ a taktiež je spoluvlastníkom rodinného domu. Pri zohľadnení jeho celkových majetkových pomerov mu súd za toto obdobie určil výživné, napriek tomu že je dlhodobo PN, vo výške 120,- eur. Styk otca upravený neodkladným opatrením sa po dobu 5 rokov riadne nerealizoval. Asistovanú úpravu styku navrhoval kolízny opatrovník, pričom súd bol toho názoru, že takto upravený styk je zatiaľ s poukazom na celkový zdravotný stav maloletej ako aj jej aktuálny vzťah k otcovi vhodný a je potrebné začať s takýmto stykom tak, ako navrhoval kolízny opatrovník. Začiatok asistovaného styku súd určil na 13.00 hod. z dôvodu, že kolízny opatrovník uviedol, že táto hodina je už dohodnutá a z dôvodu dlhodobo obsadených kapacít nebolo možné dohodnúť iný termín tohto styku. S poukazom na § 233 CSP súd vyslovil predbežnú vykonateľnosť rozsudku v časti úpravy styku, nakoľko vzťah maloletej k otcovi je taký aký je, a tie reakcie, ktoré prezentovala pred súdom matka, nie sú samozrejme prirodzenými reakciami dieťaťa k druhému z rodičov. Samotná matka by mala viesť dieťa k tomu, aby si otca vážilo a urobiť hrubú čiaru za všetkými negatívnymi vecami, ktoré prežila, pretože s otcom maloletej ich bude aj naďalej spájať práve rodičovstvo k ich dcére, bez ohľadu na to, že oni ako partneri sa rozišli. V danej veci mal tak súd za to, že bez vyslovenia predbežnej vykonateľnosti rozsudku by otcovi dieťaťa hrozilo nebezpečenstvo ťažko nahraditeľnej ujmy. Pokiaľ ide o návrh otca na uloženie výchovného opatrenia, tento súd zamietol z dôvodu, že matka má v súčasnosti zdravotné problémy, sama uviedla, že nevie, či by toto zvládla. Navyše by sa k jej účasti na tomto výchovnom opatrení musel vyjadriť jej psychológ a matka na pojednávaní poukazovala aj na to, že otec má súdom uložený zákaz priblíženia sa k jej osobe, o čom súd rozhodol neodkladným opatrením a osobné stretnutia s otcom jej zhoršujú zdravotný stav. Prípadné nariadenie výchovného opatrenia by tak bolo vhodnejšie po skončení trestného konania, ktoré je v súčasnosti vedené proti otcovi za prečin týrania blízkej a zverenej osoby, ktorého sa mal dopustiť voči matke dieťaťa, a ktoré konanie je Okresným súdom Trenčín vedené pod sp. zn. 3T/112/2017. O trovách účastníkov konania rozhodol súd v zmysle § 52 Civilného mimosporového poriadku.

2. Proti tomuto rozsudku, a to jeho výrokom III., IV., V., VI. a IX. podala v zákonnej lehote odvolanie matka. Matka úpravu styku otca s mal. S. tak, ako bola táto určená súdom, považuje za nevykonateľnú, nesprávnu a v rozpore so záujmami maloletej S.. Pri stanovení času, ako aj miesta realizácie styku s maloletou ani kolízny opatrovník relevantne nepreukázal a ani súd nezisťoval, či v danom prípade ide o realizovateľný a vykonateľný obsah rozhodnutia, a to tak vzhľadom na fakt, že maloletá S. je školopovinná a v prípade, ak by sa mala v čase od 13.00 hod. do 14.00 hod. zúčastňovať každú stredu stretnutia s otcom v priestoroch Úsmev ako dar, musela by počas školského roka vynechávať v tento deň minimálne jednu až dve vyučovacie hodiny, čo je aj podľa stanoviska školy neprípustné, nehovoriac o tom, že v prípade, ak má matka zabezpečiť účasť maloletej S. na stretnutie s otcom so začiatkom o 13.00 hod. v Bratislave, bude si musieť každú stredu brať minimálne pol dňa dovolenky, resp. žiadať o pracovné voľno bez náhrady mzdy, čo je z hľadiska plnenia pracovných povinností matky pre zamestnávateľa matky v dlhodobom horizonte neakceptovateľné. V priebehu konania nebolo žiadnym relevantným spôsobom preukázané, že Úsmev ako dar má časové, ako aj personálne kapacity na realizáciu predmetných stretnutí. Matka v tejto súvislosti, za účelom získania dodatočných informácií a aj s poukazom na to, aby maloletú S. na stretnutie s otcom pripravila, oslovila Úsmev ako dar osobitne e-mailom zo dňa 01.07.2021, avšak do 14.07.2021 jej nebola doručená odpoveď. Okrem toho, keď sa po doručení rozsudku matka telefonicky dňa 07.07.2021 (t. j. v stredu) informovala na realizáciu styku priamo v Úsmeve ako dar, bolo jej oznámené, že o tejto povinnosti / aktivite nemajú vedomosť s tým, že matka s maloletou S. na termín 07.07.2021 o 13.00 hod. ani nemá chodiť, pretože sa im nebude mať kto venovať, nakoľko Úsmev ako dar nemal rozsudok ani doručený a kompetentné osoby (psychológovia) čerpali dovolenku, resp. mali iné povinnosti. Je teda viac ako zrejmé, že kolízny opatrovník síce návrh na realizáciu styku otca s maloletou S. v Úsmeve ako dar predložil, avšak tento návrh nereflektoval ani školské povinnosti maloletej S., ani pracovné povinnosti matky a v neposlednom rade ani kapacity Úsmevu ako dar. Podľa matky sa súd vôbec nevysporiadal s faktom, že otec má upravený kontakt s maloletou S. vykonateľným súdnym rozhodnutím, avšak tento kontakt nie je od septembra 2018 realizovaný. Matka poukázala na to, že uznesením č. k. 26Em/4/2018 - 277 zo dňa 02.02.2021 rozhodol Okresný súd Trenčín tak, že vyhlásil výkon rozhodnutia o styku oprávneného s maloletým dieťaťom za neprípustný a výkon rozhodnutia o styku oprávneného otca s maloletým dieťaťom zastavil. Matka tiež poukázala na obsah záverečnej správy z poradenského procesu zo dňa 03.12.2019, ktorú vypracovala Mgr. Matušáková, psychológ ÚPSVaR Pezinok. Matka tiež uviedla, že od 08.09.2018 otec za maloletou v časoch, stanovených neodkladným opatrením, ktorého výkonu sa otec domáhal, neprišiel a predovšetkým ani iným vo vzťahu k maloletej S. citlivým a vhodným spôsobom, odhliadnuc od požiadavky, aby matka maloletú S. otcovi na realizáciu styku vozila do obchodného centra v Trenčíne, matku v súvislosti s jeho stretnutiami s maloletou dcérou nekontaktoval a s výnimkou návrhu na umiestnenie maloletej S. v diagnostickom centre nepredložil žiaden konštruktívny návrh, ktorý by prispel k obnove stratenej dôvery maloletej S. v otca. Matka ďalej vyjadrila pochybnosti o tom, či bude v danom prípade asistovaný kontakt otca s maloletou S. v konečnom dôsledku prínosom a nie predovšetkým psychickou záťažou pre maloletú S.. Matka poukázala na správu MUDr. Ladislava Kvasničku, psychiatra, psychoterapeuta zo dňa 23.06.2020, ktorý umiestnenie maloletej S. v diagnostickom centre, požadované otcom, aprobované kolíznym opatrovníkom a v neposlednom rade aj súdom považoval za krok, ktorý by bol opatrením poškodzujúcim normálny vývoj maloletej S.. Zároveň, rovnako ako MUDr. Kvasnička, aj PhDr. Martínková odporúča prácu s oboma rodičmi, pretože len na základe toho bude možné uvažovať o obnove kontaktov s otcom. Zo znaleckého posudku č. 54/2020 PhDr. Mgr. Eleny Fortis bolo podľa matky zrejmé, že matka nie je osobou, ktorá by akýmkoľvek spôsobom bola limitujúcim faktorom v kontakte otca s maloletou S.. Autenticitu prežívania strachu z otca maloletou S. zachytila aj škôlka v správe zo dňa 20.07.2018. Matka rovnako nesúhlasila ani s výškou výživného, k plateniu ktorého bol otec zaviazaný, nakoľko má za to, že v možnostiach a schopnostiach otca bolo a stále je, aby prispieval na výživu svojej dcéry sumou vyššou ako 200,- eur, resp. 120,- eur, ako súd zaviazal otca prispievať počnúc dňom 01.04.2020. Podľa matky sú finančné možnosti otca nepomerne vyššie ako možnosti matky. Na rozdiel od otca, matka v súdnych konaniach, ktorých sú s otcom účastníkmi v súlade s výzvami súdu vždy riadne predložila všetky požadované doklady. Pokiaľ ide o finančné prostriedky, ktoré si matka ponechala / resp. ktoré zabezpečila po svojom odchode zo spoločnej domácnosti, matka po svojom odchode zo spoločnej domácnosti prostredníctvom jej vtedajšieho právneho zástupcu JUDr. Martina Repáňa otcovi listom oznámila, že za účelom zabezpečenia základných životných potrieb svojich a maloletej dcéry ako aj za účelom zabezpečenia spoločného majetku urobila zabezpečovacie úkony vo vzťahu k finančným prostriedkom, nachádzajúcim sa na bežnom účte, na vkladnej knižke a finančnej hotovosti vo výške 3 300,- eur, ktoré sa nachádzali v obálke, ponechanej dňa 16.12.2015 otcom v kuchyni spoločného bytu. Tie finančné prostriedky, ktoré matka takýmto spôsobom zabezpečila, boli v predmetnom oznámení

riadne označené a vyčíslené. Napriek tomu otec matku v tejto súvislosti bezdôvodne obvinil, že zo spoločnej domácnosti zobrala 140 000,- eur či 20 800,- eur (zápisnica o pojednávaní zo dňa 16.09.2020 v konaní sp. zn.: 28C/45/2019), 142 800,- eur (odvolanie otca zo dňa 17.02.2016 v konaní sp. zn.: 30P/247/2015), resp. najnovšie 158 000,- eur, čo však nikdy nebola a nie je pravda. Matka ďalej poukázala na údaje vo vzťahu k pohybu na Vkladnej knižke kapitál číslo účtu 360855504/0900, ktorá bola vedená na matkino a otcovo meno a na ktorú, ako vyplýva z prehľadu transakcií, otec len deň po matkinom odchode (17.12.2015) previedol spoločné úspory z celkovo štyroch termínovaných vkladov v celkovej sume 109 607,45 eur, aby následne v ten istý deň, t. j. dňa 17.12.2015 urobil prevod tejto sumy na vkladnú knižku SPORO bonus v Slovenskej sporiteľni, a. s. číslo 5081800052/0900 vedenú na meno otca. O tejto transakcii matka nemala vedomosť, rovnako tak ani o následných hotovostných výberoch dňa 23.12.2015 v sume 35 000,- eur, dňa 05.01.2017 v sume 25 000,- eur a dňa 24.11.2017 v sume 20 000,- eur, t. j. celkovo išlo o sumu 80 000,- eur, ktorá bola vybratá priamo otcom v hotovosti z účtu, ktorý zriadil deň po odchode matky zo spoločnej domácnosti na svoje meno. Pokiaľ teda matka podľa konštatovania súdu disponovala a na potreby maloletej S. a svoje potreby minula časť zo spoločných finančných prostriedkov, ktoré zabezpečila po svojom odchode zo spoločnej domácnosti, otcovi zostalo a disponoval minimálne s rovnakým objemom finančných prostriedkov, ktoré, ako je zrejmé, vybral v sume 80 000,- eur v hotovosti, pričom do dnešného dňa nepreukázal, na aké účely tieto prostriedky vynaložil. Okrem toho matka má vedomosť ešte z obdobia, kedy s otcom žili v spoločnej domácnosti, že spoločnosť P. im uhrádzala ročne cca 17 000,- eur titulom nájomného, pričom podľa matky nie je vylúčené, že takýmto spôsobom je nájomné uhrádzané aj v súčasnosti. V tejto súvislosti matka poukázala na účtovné závierky spoločnosti, konkrétne aj na fakt, že z aktuálnej účtovnej závierky za rok 2020 vyplýva, že jej majetok činí 179 676,- eur, vlastné imanie 104 720,- eur a nerozdelený zisk sumu 136 108,- eur. Otec, na rozdiel od matky, jasne a zrozumiteľne nepreukázal svoj príjem. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima (t. j. aktuálne 218,06 eur x 20 = 4 361,20 eur). Matka mala za to, že pri určení príjmu otca mal súd vychádzať z tejto sumy. Matka navrhovala, aby odvolací súd po vykonaní potrebného dokazovania napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokoch zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že považuje matkou maloletej napadnuté výroky za zákonné, správne a spravodlivé, no najmä sledujúce najlepší záujem maloletej. Podľa otca súd dostatočne zistil skutkový stav veci (konanie prebiehalo viac ako 5 rokov), pričom podľa otca z listu JUDr. Repáňa (bývalý právny zástupca matky) bolo zrejmé, že matka odniesla zo spoločnej domácnosti pri svojom odchode najmenej 122 000,- eur, z ktorých podľa jej tvrdení má uloženú už len sumu 40 000,- eur v bezpečnostnej schránke banky (z dôvodu, aby súd na túto bezpečnostnú schránku nemal dosah, žiadne relevantné potvrdenie o tejto sume nepredložila). Otec zastával názor, že s uvedenými finančnými prostriedkami matka disponuje, no má záujem, aby neboli predmetom vyporiadania BSM. Majetkové pomery otca mu nedovoľujú platiť vyššie výživné, ako toto určil súd prvej inštancie. Otec bol toho názoru, že žiadnym spôsobom, žiadnymi listinami matka nepreukázala náklady na maloletú dcéru vo výške, ako požaduje výživné v odvolaní, v sume vyššej ako je 200,- eur. Výživné okrem majetkových pomerov a schopností rodičov musí zohľadňovať aj preukázané potreby maloletého dieťaťa. Absolútne zavádzajúce je tvrdenie, že P. uhrádza ročne titulom nájomného 17 000,- eur, nakoľko firma takýmito finančnými prostriedkami nedisponovala a ani žiadnym spôsobom neboli tieto otcovi k dispozícii. Žiaden zisk otcovi vyplatený nebol, a preto domnienky matky nemôžu byť podkladom pre rozhodnutie súdu. Otec vždy predložil súdu požadované doklady, v požadovanom rozsahu, ak však v čase predkladania potvrdení o príjme ešte nemal podané daňové priznanie, nakoľko mal odklad, je logické, že toto nemohol súdu predložiť. Pokiaľ matka vytýka súdu, že upravil styk v čase od 13.00 hod. do 14.00 hod., otec poukázal na to, že na pojednávaní kolízny opatrovník uviedol, že túto hodinu má maloletá výchovy, tie nebudú do výchovného procesu zasahovať a pokiaľ matka tvrdí, že považuje za dôležité pri výchove maloletej aj úlohu otca, tak toto jej tvrdenie je v rozpore s podaným odvolaním. Súd vydal rozhodnutie i spolu s predčasnou vykonateľnosťou práve z dôvodu, aby sa asistovaný styk realizoval počas letných prázdnin, no matka v mesiaci júl dcéru bez akéhokoľvek súhlasu otca premiestnila zo Slovenskej republiky do Nemecka, z čoho je zrejmé, že vôbec otca neopovažuje za osobu, ktorá by mala participovať na výchove maloletej a jej snaha o obnovenie styku medzi otcom a dieťaťom je len deklaratórna, vo formálnej rovine, ale žiadne reálne ústretové kroky nevykonala. Vždy jej bolo poskytnutých niekoľko možností, no matka vždy hľadá nejaké výhovorky, prečo sa upravený styk s maloletou nemôže realizovať, čo sa jej darí už po dobu 5 rokov. Podľa názoru otca je neprípustné, aby sa pracovníci Úsmevu ako dar prispôbovali v tomto prípade matke a pokiaľ

je pravdou, že má záujem na obnovení vzťahov, mala by pre tento styk niečo urobiť a rozhodnutiu sa podvoliť. Predbežná vykonateľnosť výroku o styku bola opätovne za účelom najlepšieho záujmu maloletej S., aby sa styk začal realizovať počas letných prázdnin, kedy maloletá nechodí do školy, nemusí konfrontovať tieto stretnutia so spolužiakmi, ako na toto poukazuje matka, tiež nemá žiadnu inú záťaž v súvislosti so školskými povinnosťami a teda bol to najlepší čas, kedy sa styk mohol začať realizovať a obnovovať, postupným a nenásilným spôsobom, aby za nejaký čas tento mohol byť bez asistencie matky či psychológa a maloletá by z neho mala radosť a nie traumy tak, ako všetky psychicky a fyzicky zdravé deti, ktoré sa tešia láske oboch rodičov, a to napriek tomu, že tiež pochádzajú z neusporiadaných rodinných vzťahov.

4. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že po preštudovaní predchádzajúcich zápisníc z pojednávania, výpovede znalkyne a taktiež vykonaného pohovoru s matkou dňa 06.07.2020, kde sama žiadala upraviť asistovaný styk otca s maloletou, oslovil v mesiaci október 2020 Úsmev ako dar o.z., ktorý prisľúbil spoluprácu pri obnovení vzťahu otec - dcéra, a to formou asistovaného styku. Oslovil rodičov a v decembri 2020 prebehlo vo vyššie uvedenom zariadení stretnutie s rodičmi. Z dôvodu núdzového stavu sa opakované stretnutia neuskutočňovali. Obaja boli informovaní o priebežnom priebehu asistovaného styku s tým, že maloletej bude vytvorené pokojné a bezpečné prostredie a priestor, aby si vytvorila vzťah medzi odborným zamestnancom. Následne by do procesu vstúpil otec v pozícii pozorovateľa a v momente, kedy sa stane otec vo vnímaní maloletej bezpečnou osobou, vstúpi do interakcie s maloletou. Po zrušení núdzového stavu matka neoslovila vyššie uvedené zariadenie, aby začali spoluprácu. Pri telefonickom kontakte matka uviedla, že čakala že ich zariadenie vyzve k spolupráci. Otec sa so zariadením sporadicky telefonicky kontaktoval. Počas uvedeného časového obdobia kolízny opatrovník spolupracoval s Úsmev ako dar o.z., deň a čas styku otca s maloletou prispôobil kapacitným možnostiam zariadenia, ktoré vychádzali zo vzájomnej komunikácie emailovej či telefonickej. Matka na pojednávani o nemožnosti plniť rozhodnutie súdu z dôvodu na strane zamestnávateľa nepreukázala. Kolízny opatrovník zdôraznil, že ide o dočasné a nevyhnutné riešenie vzniknutej situácie maloletej, ktorá nastala v dôsledku konfliktu rodičov, dlhodobého nestretávania sa otca s maloletou. V záujme maloletej je prioritou obnovenie vzťahu a kontaktu s jej otcom, pri ktorom musia byť rodičia nápomocní a svoju zodpovednosť za vzniknutý stav nemôžu preniesť iba na kolízneho opatrovníka, súd a spolupracujúce subjekty. Mal za to, že pokiaľ matka zmení svoj postoj k styku otca s maloletou a začne so zariadením spolupracovať (ako to verbalizovala), nie je vylúčená ich dohoda na zmene času asistovaného styku. Sama matka dňa 21.06.2020 v konaní o rozvod manželstva žiadala upraviť po rozvode asistovaný styk. Síce žiadala upraviť čas stykov jej zamestnaniu a školskej dochádzke maloletej, no kolízny opatrovník mal za to, že v uvedenej veci sa prispôbili kapacitným možnostiam zariadenia. Prihliadnuc na najlepší záujem maloletej, jej zdravý psychický a fyzický vývin a zohľadňujúc potrebu udržiavania a rozvoja vzťahu otca a maloletej kolízny opatrovník odporúčal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu potvrdil.

5. Okresná prokuratúra Trenčín v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedla, že s prihliadnutím na vykonané dokazovanie súdom prvej inštancie a poukazujúc i na vyjadrenie Okresnej prokuratúry Trenčín prednesené na pojednávani dňa 10.06.2021 k určení výšky výživného, považuje výroky III. a IV. (odvolaním napadnutého rozsudku Okresného súdu Trenčín) za zákonné, dôvodné a vecne správne. V tejto časti preto navrhovala, aby Krajský súd v Trenčíne odvolaním napadnuté výroky III. a IV. rozsudku súdu prvej inštancie podľa § 387 od. 1 Civilného sporového poriadku ako vecne správne potvrdil. Ďalej navrhovala, aby odvolací súd podľa § 388 Civilného sporového poriadku zmenil výrok V. odvolaním napadnutého rozsudku čo do času jeho realizácie tak, aby nezasahoval do času školského vyučovania maloletej S.. V ostatnej časti týkajúcej sa úpravy styku maloletej S. s otcom navrhovala odvolaním napadnuté výroky VI. a IX. rozsudku zo dňa 10.06.2021 podľa § 387 odsek 1 Civilného sporového poriadku ako vecne správne potvrdiť.

6. Matka v písomnej replike k vyjadreniu kolízneho opatrovníka a k vyjadreniu Okresnej prokuratúry Trenčín uviedla, že preukázala, pričom na túto skutočnosť matka upozorňovala aj na pojednávani vo veci samej dňa 10.06.2021, čo však nebolo súdom a ani kolíznym opatrovníkom reflektované, tak potvrdením základnej školy, ktorú maloletá S. navštevuje, ako aj potvrdením jej zamestnávateľa, že súdom stanovená úprava styku bude zasahovať do plnenia školských povinností maloletej S. ako aj do pracovných povinností matky. S tvrdeniami kolízneho opatrovníka, uvedenými v jeho vyjadrení zo dňa 03.08.2021 sa matka nestotožnila, ba čo viac, považuje ich za zavádzajúce a jednoznačne preukazujúce zaujatosť kolízneho opatrovníka, resp. jeho zamestnankyne p. Mgr. Rókovéj voči osobe

matky. Matka vyjadrenia považovala za absurdné a v príkrom rozpore so záujmami maloletej S. o to viac, že ani jeden zamestnanec ÚPSVaR Trenčín maloletú S. počas konania nevidel, nebol s ňou v priamej osobnej interakcii, nehovoriac o interakcii maloletej S. s jej otcom a i napriek tomu neváhal pripojiť sa k návrhu otca na prípadné umiestnenie maloletej S. do diagnostického zariadenia. Kolízneho opatrovníkovi pritom podľa matky muselo byť známe tak stanovisko MUDr. Ladislava Kvasničku, psychiatra, psychoterapeuta, v správe zo dňa 23.06.2020, ako aj stanovisko PhDr. Jaroslavy Martinkovej, poradenského psychológa a psychoterapeuta pre dospelých a deti, v správe zo dňa 12.07.2020, ktorá, pokiaľ ide o asistovaný kontakt, jednoznačne odporúčala, aby sa tento uskutočňoval za prítomnosti odborníka, s ktorým bude mať maloletá S. nadviazaný dostatočne dôverný kontakt, aby uverila, že ju v situácii kontaktu s otcom dokáže „ochrániť“ tak, ako si to predstavuje. Matka poukázala na to, že do dnešného dňa ani psychológ a ani odborný zamestnanec Úsmevu ako dar maloletú S. nepoznajú, nakoľko ju ani raz nevideli a ani raz s ňou nekomunikovali, nie sú im známe jej reakcie, vnímanie osoby otca, žiadnym spôsobom ju na stretnutie s otcom nepripravili, nevysvetlili jej, ako bude prebiehať, neuistili ju o ich podpore. Matka preto dôrazne namieta a za absurdné považuje tvrdenia kolízneho opatrovníka, že matka mala kontaktovať Úsmev ako dar a iniciatívne žiadať pokračovanie v spolupráci. Od 01.07.2021 až do dňa spracovania repliky sa neuskutočnilo ani jedno asistované stretnutie maloletej S. s otcom. Ani v jednom prípade nešlo o dôvody na strane matky, pričom ako je zrejmé z emailovej komunikácie matky s organizáciou Úsmev ako dar, matka považovala za samozrejmé, že za dni, kedy sa maloletá S. stretnutí nemohla zúčastniť z dôvodu plánovanej dovolenky s matkou (konkrétne išlo o deň 14.07. ako aj 18.08.), bude dohodnutý náhradný termín.

7. Otec v písomnom vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka a k vyjadreniu okresnej prokuratúry uviedol, že Úsmev ako dar určite nemá na starosti v rámci asistovaného styku len maloletú S. a tak, ako to súd na pojednávaní ustálil, vzal do úvahy aj predmety maloletej, zvlášť, keď sa styk mal realizovať počas prázdnin. Predloženie dôkazu od zamestnávateľa matky, že ju nebude môcť uvoľňovať, je podľa otca irelevantné. Zamestnávateľ, ako aj škola sú povinné rozhodnutie súdu rešpektovať. Podľa otca nikto doposiaľ nezohľadnil tú skutočnosť, že k asistovanému styku bude otec musieť spraviť denne 300 km, aby sa stretol s vlastným dieťaťom a nikto mu neprispieje na náklady s cestovaním, absenciu v práci a PN-ku mu nikto nezohľadní, pričom doposiaľ sa na každé predvolanie riadne dostavil, no výsledný efekt je v rukách matky. Podľa otca je v záujme maloletej potvrdiť napadnuté rozhodnutie a začať s realizáciou asistovaného stretávania.

8. Kolízny opatrovník v ďalšom písomnom vyjadrení (zo dňa 03.08.2021) uviedol, že sa necíti byť zaujatý v predmetnom konaní. V konaní boli predložené maily, z ktorých vyplývalo, že bolo zisťované, či zariadenie Úsmev ako dar má časové, ako aj personálne kapacity na realizáciu predmetných stretnutí. Kolízny opatrovník zopakoval, že vykonateľné rozhodnutie súdu musia rešpektovať všetci účastníci konania a správa zo školy predložená matkou je irelevantná.

9. Matka reagovala na repliku otca a súčasne na jeho vyjadrenie k vyjadreniam kolízneho opatrovníka a prokuratúry v písomnom vyjadrení zo dňa 13.09.2021, v ktorom uviedla, že argumentáciu otca vníma ako účelovú a zavádzajúcu a v plnom rozsahu sa pridrižiava svojich stanovísk tak, ako tieto boli obsiahnuté v jej odvolaní a následne aj v jej vyjadrení k vyjadreniam Okresnej prokuratúry Trenčín a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok. Matka vyjadrila názor, že pokiaľ ona disponovala a na potreby maloletej S. a svoje potreby minula časť zo spoločných finančných prostriedkov, ktoré zabezpečila po svojom odchode zo spoločnej domácnosti, otcovi zostalo a disponoval minimálne s rovnakým objemom finančných prostriedkov, ktoré, ako je zrejmé, vybral v sume 80 000,- eur v hotovosti, pričom do dnešného dňa nepreukázal, na aké účely tieto prostriedky vynaložil. Ďalej podľa matky otec svojimi ďalšími vyjadreniami len potvrdzuje, že jeho záujem o realizáciu styku s maloletou S. je len deklaratórny, snažiac sa navodiť dojem, že matka počas letných prázdnin premiestnila maloletú S. zo Slovenska do Nemecka, len aby zamedzila predbežnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia. Toto však podľa matky nie je pravdou. Okrem faktu, že súdom stanovená úprava styku bude zasahovať do pracovných povinností matky, ktorej hrozí aj skončenie pracovného pomeru z dôvodu nemožnosti plnenia si svojich pracovných povinností podľa očakávania zamestnávateľa v pracovnom čase, preukázateľne v nasledujúcom školskom roku bude zasahovať aj do plnenia školských povinností maloletej S. pričom nepôjde „len o výchovu“, ktoré maloletá S. v stredu vynechá, ale o celú hodinu matematiky, ktorá je v stredu piatou vyučovacou hodinou (11:50 - 12:35). Maloletá S. si vyžaduje čas a citlivý prístup, ktorý však zo strany otca zatiaľ, žiaľ, absentuje. S poukazom na vyššie uvedené, závery a odporúčania psychológov, ktorí s maloletou S. pracujú, sa podľa matky javí ako v

záujme maloletej najvhodnejšie, aby súd vo vzťahu k úprave styku otca s maloletou S. tento ponechal bez konkrétnej úpravy.

10. Otec v ďalšom písomnom vyjadrení (zo dňa 17.09.2021) k vyjadreniu matky uviedol, že mal možnosť pozrieť si vyučovanie maloletej a v čase, kedy má byť realizovaný styk s maloletou v Úsmeve ako dar, má maloletá výchovy a určite ich absencia nebude mať žiaden vplyv i s poukazom na to, ako ho matka informuje, že maloletá je najlepšia žiačka v škole, je obľúbená, nemá žiadne problémy, je priateľská, má samé jednotky a teda realizácia styku jej nemôže nijakým spôsobom narušiť základnú školskú dochádzku. Otec je presvedčený, že súd pri rozhodnutí vzal do úvahy záujem maloletej, otcove pracovné zaradenie, ako aj pracovné zaradenie matky maloletej, kde poukázal na to, že matka maloletú vodila pravidelne ráno do školy, aj ju zo školy vyberala, čo by technicky, ako tvrdí v odvolaní, bolo podľa otca nerealizovateľné. Otec ďalej uviedol, že pred dvoma rokmi matke ponúkol úpravu styku prostredníctvom jej právnej zástupkyne, matka na toto žiadnym spôsobom nereagovala a je zrejme z jej prejavu, že ani nemá záujem, aby sa akýkoľvek styk medzi otcom a dcérou realizoval.

11. V ďalšom písomnom vyjadrení (zo dňa 13.10.2021) matka zdôraznila a poukázala na svoju argumentáciu uvedenú v predchádzajúcich podaniach a uviedla, že kolízny opatrovník akoby opomínal, že na pojednávaní dňa 10.06.2021 síce prezentoval návrh úpravy styku otca s maloletou S., avšak, ako sa ukázalo následne, opomenul reflektovať jednak časové, ako aj personálne aspekty predmetného návrhu, nehovoriac o tom, že takáto úprava asistovaného styku minimálne v čase školského roka objektívne zasahuje do školských povinností maloletej S. a spôsobuje jej absenciu na školskom vyučovaní v stredu popoludní a v neposlednom rade aj do pracovných povinností matky. Ďalej poukázala na pochybenia, ktorých sa mal dopustiť kolízny opatrovník a tiež namietala zaujatosť Mgr. Zuzany Bezákovej z organizácie Úsmev ako dar voči matke, spochybnila jej oprávnenia konať za túto organizáciu, namietala neúplnosť jej správ a považovala za potrebné informovať súd o priebehu doterajšej komunikácie matky s organizáciou Úsmev ako dar v súvislosti s realizáciou asistovaného styku otca s maloletou S. v priestoroch organizácie za prítomnosti psychológa vo forme tabuľky, z čoho je viac ako zrejme, že to nie je a ani nebola matka, kto bránil, resp. nespolupracoval s organizáciou Úsmev ako dar v súvislosti s realizáciou asistovaných stykov otca s maloletou S.. Aktuálna situácia je taká, že matke bolo emailom zo dňa 08.10.2021 kolíznym opatrovníkom oznámené, že do času, kým sa neuskutoční prípadová konferencia týkajúca sa maloletej S. (dňa 26.10.2021), prerušujú sa asistované stretnutia, ktoré sa majú realizovať v zmysle vykonateľného rozhodnutia súdu v organizácii Úsmev ako dar. Otec vo svojom vyjadrení zo dňa 17.09.2021 v konečnom dôsledku len recykluje svoje argumenty, predkladané vo všetkých konaniach, ktorých sú s matkou účastníkmi. Vyjadrenia otca sú zavádzajúce a dávno vyvrátené, o. i. predložením viacerých správ psychológov, ktorí reálne s maloletou S. pracovali a vedia sa k jej stavu a prežívaniu kvalifikovane vyjadriť. Otec opakovane argumentuje správou PhDr. Kopčanovej, avšak odmieta reflektovať závery a odporúčania vyplývajúce z realizovaného výchovného opatrenia, či závery a odporúčania PhDr. Martínkovej. Matka v tejto súvislosti poukázala na odborné vyjadrenie Centra Nádej zo dňa 09.09.2021 a ďalej uviedla, že nikdy nebránila otcovi v stretnutiach s dcérou, poukázala na negatívne dôsledky týchto stretnutí na maloletú, pričom aj z posledného vyjadrenia otca je zrejme, že jeho záujem o realizáciu styku s maloletou S. je len deklaratórny, snažiac sa navodiť dojem, že matka počas letných prázdnin bránila v realizácii asistovaných kontaktov. Ani z jedného podania otca však nie je zrejme, či otec reálne počnúc dňom 01.07.2021 skutočne každú stredu v stanovenom čase prišiel do organizácie Úsmev ako dar za účelom stretnutia s maloletou. Matka je presvedčená, že otec ani na jeden termín neprišiel, pričom sa neštiepi obviňovať matku, že mu bránila v realizácii stretnutí s maloletou dcérou. Okrem toho, ak by otec skutočne nahliadol do rozvrhu maloletej dcéry, musel by zistiť, že maloletá S. nemá v stredu výchovy, ako tvrdí vo svojom vyjadrení, ale riadnu hodinu matematiky, ktorú by mala v dôsledku realizácie asistovaného styku v stredu v čase 13.00 hod. - 14.00 hod. pravidelne vynechávať. Od 01.07.2021 až do dňa tohto vyjadrenia sa neuskutočnilo ani jedno asistované stretnutie maloletej S. s otcom. Ani v jednom prípade nešlo o dôvody na strane matky, pričom ako je zrejme z emailovej komunikácie matky s organizáciou Úsmev ako dar, matka považovala za samozrejme, že za dni, kedy sa maloletá S. stretnutí nemohla zúčastniť z dôvodu plánovanej dovolenky s matkou bude dohodnutý náhradný termín.

12. Podaním zo dňa 19.11.2021 matka informovala odvolací súd o tom, že vo veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 31P/246/2015 o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletej S. na čas po rozvode bolo rozhodnuté dňa 04.11.2021, pričom okrem iného súd

rozhodol o povinnosti otca prispievať na výživu maloletej sumou 200,- eur mesačne a styk otca s maloletou zostal neupravený, keď podľa matky bolo preukázané, že úprava styku tak, ako bola stanovená napadnutým rozsudkom, je nevykonateľná. Aj po uskutočnení prípadovej konferencie bolo matke oznámené, že asistované stretnutia maloletej S. s otcom zostávajú naďalej pozastavené. Matka predložila odborné vyjadrenia a stanovisko subjektov zainteresovaných vo veci s poukazom, že z nich je zrejmé, že model styku otca s maloletou S., ako bol upravený napadnutým rozsudkom, nie je v záujme maloletej S. a tento je potrebné modifikovať.

13. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu podľa § 65 a § 66 CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutých výrokoch III., IV., V., VI., IX., a X. podľa § 389 ods. 1 písm. b), písm. c) CSP zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z nasledovných dôvodov:

14. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o úprave práv a povinností rodičov k maloletej S. na tom právnom závere, že rodičia nežijú od decembra 2015 v spoločnej domácnosti, kedy sa matka spolu s dcérou odsťahovala, maloletá je od toho času v osobnej starostlivosti matky, matka sa o maloletú riadne stará, maloletá sa s otcom nestretáva, a preto striedavá osobná starostlivosť nie je vhodná. Výšku vyživovacej povinnosti otca k maloletej súd rozčlenil na tri časové obdobia, a to za obdobie od odchodu matky zo spoločnej domácnosti do ukončenia návštevy materskej školy, keď jej odôvodnené potreby boli nižšie, následne od začiatku povinnej školskej dochádzky do 31.03.2020 a od 01.04.2020, odkedy je otec dlhodobo práceneschopný a má zdravotné problémy. Výška vyživovacej povinnosti bola upravená s poukazom na celkové príjmy otca ako aj celkové majetkové pomery rodičov a pokiaľ ide o to, že otec má dlh vyrovnaný, súd zohľadnil tú skutočnosť, že matka si odniesla zo spoločnej domácnosti značnú finančnú hotovosť, ktorú využila aj na výživu a starostlivosť o dcéru. Vzhľadom na narušený vzťah maloletej s otcom súd upravil styk otca s ňou asistovanou formou, pričom začiatok asistovaného styku súd určil na 13.00 hod. z dôvodu, že kolízny opatrovník uviedol, že táto hodina je už dohodnutá a z dôvodu dlhodobo obsadených kapacít nebolo možné dohodnúť iný termín tohto styku. S poukazom na § 233 CSP súd vyslovil predbežnú vykonateľnosť výroku rozsudku o úprave styku vzhľadom na vzťah maloletej k otcovi, keď bez vyslovenia predbežnej vykonateľnosti rozsudku by otcovi dieťaťa hrozilo nebezpečenstvo ťažko nahraditeľnej ujmy.

15. Odvolanie matky smerovalo voči výrokom o výživnom, úprave styku a o predbežnej vykonateľnosti výroku o úprave styku otca s maloletou a bolo založené najmä na tvrdeniach, že v možnostiach a schopnostiach otca bolo a stále je, aby prispieval na výživu svojej dcéry sumou vyššou ako 200,- eur, resp. 120,- eur, jeho finančné možnosti sú nepomerne vyššie ako možnosti matky, a pokiaľ matka disponovala a na potreby maloletej S. a svoje potreby minula časť zo spoločných finančných prostriedkov, ktoré zabezpečila po svojom odchode zo spoločnej domácnosti, otcovi zostalo a disponoval minimálne s rovnakým objemom finančných prostriedkov, ktoré, ako je zrejmé, vybral v sume 80 000,- eur v hotovosti, pričom nepreukázal, na aké účely tieto prostriedky vynaložil, ďalej na tvrdeniach, že spoločnosť P. uhrádzala ročne cca 17 000,- eur titulom nájomného, že otec, na rozdiel od matky, jasne a zrozumiteľne nepreukázal svoj príjem a súd by mal vychádzať z predpokladu, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima. Namietala, že úprava styku otca s maloletou S. je nevykonateľná, nesprávna a v rozpore so záujmami maloletej S., keď styk otca s maloletou počas školského roku zasahuje do jej vyučovania, zasahuje do pracovného času matky maloletej a napokon nebolo preukázané, že Úsmev ako dar má časové a personálne kapacity na realizáciu predmetných stretnutí.

16. Odvolaním bol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch III., IV., V., VI. a IX. a v súvisiacom výroku X. o náhrade trov konania. Vo výrokoch I., II., VII. a VIII., ktorými súd prvej inštancie zveril maloletú S. G. do osobnej starostlivosti matky, rozhodol, že zastupovať ju a spravovať jej majetok budú obaja rodičia a zamietol návrh otca na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti a návrh otca na uloženie výchovného opatrenia, rozsudok odvolaním napadnutý nebol, v týchto častiach nadobudol právoplatnosť, a preto tieto výroky odvolací súd nepreskúmal.

17. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby,

vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

18. Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

19. Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

20. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

21. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

22. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

23. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

24. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

25. Podľa § 63 ods. 3 Zákona o rodine, ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

26. Odvolací súd preskúmal v dôsledku odvolania podaného matkou rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

27. Zákon o rodine zakotvuje povinnosť rodičov prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom pri určení rozsahu ich vyživovacej povinnosti súd prihliada k odôvodneným potrebám oprávneného, ako aj k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného a pri hodnotení týchto schopností, možností a majetkových pomerov povinného skúma, či sa povinný bez dôležitého dôvodu nevzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, alebo majetkového prospechu, prípadne, či nevzal na seba neprimerané majetkové riziká. Určenie vyživovacej povinnosti je vecou voľnej úvahy súdu a závisí od možností a schopností osoby povinnej výživou a od odôvodnených potrieb osoby oprávnenej na výživné. Pokiaľ ide o úpravu styku s maloletým dieťaťom, na tomto sa môžu rodičia dohodnúť. V takom prípade sa dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom stane súčasťou rozsudku. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom okrem prípadu, že rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť. Súd v tomto konaní v zmysle čl. 6, § 35 a § 36 CMP postupuje v súčinnosti s účastníkmi konania tak, aby zistil skutočný stav

veci a je povinný na účely zistenia skutočného stavu veci vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhlí.

28. Po preskúmaní danej veci mal odvolací súd za to, že pokiaľ ide o odvolaním napadnuté výroky, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam, tieto následne nesprávne právne posúdil a zároveň nedostatočne zistil skutočný stav veci tak, ako mu to ukladajú ust. § 35 a § 36 CMP. Súd prvej inštancie svojim nesprávnym procesným postupom zároveň znemožnil účastníkovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, avšak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom a zároveň nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

29. Určenie výšky výživného je vždy výsledkom posúdenia individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, a to predovšetkým na základe schopností, možností a majetkových pomerov povinného ako aj odôvodnených potrieb oprávneného. Kritérium odôvodnených potrieb dieťaťa pritom treba rozčleniť do niekoľkých hľadísk. Ide najmä o hľadisko veku dieťaťa, formy jeho prípravy na budúce povolanie, stupňa vzdelania, hľadisko zdravotného stavu dieťaťa, možnosti mať svoj príjem z činnosti a pod.

30. Matka v odvolaní do výroku o výživnom namietala, že je v možnostiach otca prispievať na výživu maloletej mesačne vyššou sumou, než bolo určené napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie. Odvolací súd tak v zmysle odvolania matky preskúmal, či záver súdu prvej inštancie o výške vyživovacej povinnosti otca zodpovedá zisteným skutkovým zisteniam, a to aj s ohľadom na zásadu zisťovania materiálnej pravdy v takomto konaní.

31. Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o výživnom vychádza z nedostatočne zisteného skutočného stavu, keď súd, hoci bol povinný vykonať na zistenie skutočného stavu veci všetky potrebné dôkazy aj bez toho, aby ich účastníci navrhli, tieto nevykonali. Súdu prvej inštancie boli pritom už pred jeho rozhodnutím známe námietky matky, že hoci si pri odchode z domácnosti zobrala značnú finančnú čiastku, otcovi maloletej zostala podľa jej tvrdenia minimálne rovnaká suma. Súd sa však s touto námietkou relevantne nevysporiadal a nevykonali ani dostatočné dokazovanie ohľadne tohto tvrdenia, keď nezistil, aká presná suma otcovi zostala a ako ju prípadne použil. Súd prvej inštancie sa taktiež nevysporiadal ani s tým, že otec by mal mať príjem z prenájmu nehnuteľnosti spoločnej firme rodičov maloletej a ohľadne týchto tvrdení tiež nevykonali potrebné dokazovanie, hoc matka už v konaní pred súdom prvej inštancie uvádzala dostatočné tvrdenia na to, aby sa nimi súd zaoberal, a aby ich pravdivosť preveril, či už spomínanými účtovnými závierkami spoločnosti rodičov maloletej, prípadne účtovníctvom tejto spoločnosti, prípadne overením pohybov na účtoch. Otec pritom na pojednávaní dňa 10.06.2021 na otázku, či má príjmy z prenájmu, odpovedal, že si nespomína, uvádzal, že po odchode manželky zo spoločnej domácnosti mu zostalo k dispozícii 100 000,- eur, čo malo byť z peňazí od jeho otca v súvislosti s pozostalosťou po matke otca maloletej, no nespomínal si na výbery hotovosti, pričom pripustil, že ak peniaze vybral, boli to peniaze z dedičstva a ďalej sa vyjadril aj k použitiu príjmu z prenájmu. Už len z vyššie uvedených tvrdení matky a následných rozporuplných vyjadrení otca, ktorý si nespomína, či má príjem z prenájmu, no následne sa vyjadruje k jeho použitiu (v odvolacom konaní namieťa, že ho nemá), priznáva, že mal k dispozícii sumu 100 000,- eur, no nespomína si na výbery hotovosti, no ak ich uskutočnil, boli to peniaze z dedičstva, je zrejmé, že súd prvej inštancie tieto okolnosti dostatočne nepreskúmal, nevykonali ohľadne týchto okolností dostatočné dokazovanie, pričom ide o relevantné skutočnosti a bez ohľadu na to, či uvedená suma (prípadne podobná) otcovi zostala či už zo spoločných peňazí, ktoré mal s matkou maloletej, alebo ktoré boli výlučne jeho z dedičstva, je potrebné ju zohľadniť na účely výživného, rovnako ako aj jeho príjem z prenájmu ako fyzickej osoby, keď aj tieto treba zahrnúť do jeho celkových majetkových pomerov, ktoré majú vplyv na určenie výšky výživného, ako aj prípadného dlhu na výživnom, o ktorom nie je možné vysloviť záver, že ho má otec vyrovnaný, pokiaľ mal k dispozícii obdobnú sumu, ako matka maloletej. Ak aj matka zobrala časť spoločných finančných prostriedkov a použila ich tak pre seba, ako aj pre dcéru, pričom výlučne pre otca mala zostať obdobná suma, je neprípustné, aby dlh otca na výživnom pre maloletú bol vyrovnaný, keď mal obdobnú sumu iba sám pre seba, pričom je potrebné prihliadať aj na to, že rodičia boli manželmi, mali vzájomnú vyživovaciu povinnosť a v zásade ich životná úroveň mala byť rovnaká.

32. Za uvedených okolností rozhodol súd o výške výživného predčasne, keď nemal dostatočné podklady pre zhodnotenie celkových možností, schopností a najmä majetkových pomerov otca. Platí to zvlášť aj pokiaľ ide o výživné určené od obdobia práceneschopnosti otca, keď z vykonaného dokazovania nie je dostatočne zrejmé, ako mohla mať táto okolnosť vplyv na chod firmy rodičov maloletej, keď napriek dlhodobej práceneschopnosti otca firma podniká, otec na otázku ako chce vzhľadom na prezentáciu vážnych zdravotných problémov zabezpečiť striedavú osobnú starostlivosť o S. odpovedal: „Presne tak, ako sa doteraz starám o chod firmy, o vlastnú existenciu,...“ a napriek ním deklarovanému obratu za rok 2021 (do 10.06.2021) vo výške 1 000,- eur si dovoľí platiť zamestnanca mzdou 800,- eur mesačne. Už len zo samotných tvrdení matky a k ním uvádzaných odpovedí, resp. reakcií otca, ktoré sa javia byť rozporuplné, sa súdom prvej inštancie určená vyživovacia povinnosť javí byť nižšia, ako by zodpovedala objektívnym možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca, avšak pre konkrétne určenie vyživovacej povinnosti otca nebolo vykonané dostatočné dokazovanie a vzhľadom na jeho predpokladaný rozsah nie je toto účelné vykonať a tento nedostatok naprávať v odvolacom konaní.

33. Matka maloletej ďalej namietala úpravu styku otca s maloletou, ktorú považovala za úpravu nevykonateľnú, nesprávnu a v rozpore so záujmami maloletej S., keď podľa matky kolízny opatrovník a súd neskúmali, či v danom prípade ide o realizovateľný a vykonateľný obsah rozhodnutia. Matka poukazovala na to, že maloletá S. je školopovinná a v prípade, ak by sa mala v čase od 13.00 hod. do 14.00 hod. zúčastňovať každú stredu stretnutia s otcom, musela by počas školského roka vynechávať jednu až dve vyučovacie hodiny, čo je aj podľa stanoviska školy neprípustné.

34. Právo styku rodiča s dieťaťom je novým právom, ktoré vznikne tomu rodičovi, ktorému nie je dieťa rozhodnutím súdu zverené do jeho osobnej starostlivosti. Priestor na realizáciu rodičovských práv a povinností a na výchovné pôsobenie na dieťa má rodič práve v čase styku s dieťaťom. Právo styku a zásady jeho správneho výkonu sa premietajú do judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý opakovane konštatoval že „je v záujme dieťaťa, aby udržovalo rodinné zväzky s odlúčeným rodičom a aby nebolo odtrhnuté od svojich koreňov“. Právo stretávania sa s dieťaťom zaručuje oprávnenej osobe právo vidieť dieťa, právo na prístup k dieťaťu, právo určiť miesto a spôsob trávenia času počas stretávania, právo výlučne výchovne na dieťa počas tohto času pôsobiť a právo na náhradu za čas stretávania, ktorý sa nere realizoval z dôvodov, ktoré nespočívali v osobe oprávneného. Ideálnym riešením otázky styku rodiča s dieťaťom je jej úprava dohodou rodičov. Pokiaľ sa rodičia nie sú schopní na stretávaní dohodnúť, rozhodne autoritatívne súd. Je nevyhnutné, aby súd upravil právo rodiča na stretávanie s dieťaťom tak, aby bolo rozhodnutie ako celok vykonateľné.

35. Odvolací súd ďalej zdôrazňuje, že v zmysle čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi, najlepší záujem dieťaťa. Záujmom dieťaťa okrem budovania jeho vzťahu s oboma rodičmi je aj záujem na riadnom plnení školskej dochádzky a jeho ďalší vývoj s tým súvisiaci.

36. Ako už bolo uvedené, záujem maloletej je prvoradým hľadiskom, pričom tomuto záujmu je potrebné prispôbiť aj úpravu styku. Pokiaľ by styk maloletej s otcom zasahoval do vyučovacieho procesu maloletej, takáto úprava nemôže byť prípustná a pokiaľ aj kolízny opatrovník tvrdí opak, je vzhľadom na jeho poslanie jeho postoj nepochopiteľný. Odvolací súd je jednoznačne toho názoru, že väzby dieťaťa s rodičom, ktorému nebolo zverené do starostlivosti, by mali byť zachované, ich vzťah by sa mal tiež pozitívne rozvíjať a je nežiaduce, aby v prípade narušenia tohto vzťahu, za situácie, že rodič má k dieťaťu pozitívny vzťah a nepredstavuje preň hrozbu, zostal styk neupravený a rodičia, prípadne aj za pomoci na to určených orgánov a organizácií nepracovali na jeho obnove a zlepšovaní.

37. Súd prvej inštancie pri úprave styku otca s maloletou síce správne vykonal rozsiahlejšie dokazovanie a situáciu správne vyhodnotil aj pokiaľ ide o potrebu obnovenia vzťahu maloletej S. s otcom najskôr prostredníctvom asistovaného styku, no napriek tomu nevykonal dostatočné dokazovanie na zistenie skutočného stavu veci a iba nekriticky prevzal názor kolízneho opatrovníka ohľadne času určenia styku, keď tento bol dohodnutý s ohľadom na kapacitné možnosti zariadenia Úsmev ako dar. Už len vzhľadom na čas styku otca s maloletou a na okolnosť, že maloletá S. je školopovinná, si mal súd a aj kolízny opatrovník zabezpečiť stanovisko školy, do akej miery môže taký styk zasahovať do vyučovacieho procesu maloletej. Súd prvej inštancie však ohľadne tejto skutočnosti nevykonal žiadne dokazovanie. Kapacitné obmedzenia zariadenia Úsmev ako dar a akéhokoľvek iného zariadenia nemôžu ísť na úkor

záujmov maloletej. Aj keď záujem maloletej na zachovaní väzieb a vzťahov s oboma rodičmi je prvoradý, nemenej dôležitý je aj jej záujem a dokonca zákonná povinnosť na dodržiavaní školskej dochádzky. Aj keď je maloletá výbornou žiačkou, neznamená to, že sa nemusí zúčastňovať na vyučovaní v rozsahu jednej až dvoch hodín, zvlášť tých istých, keďže styk bol stanovený každý týždeň v rovnaký deň a v rovnaký čas. Pokiaľ je to len trochu možné, je potrebné rozhodnúť spôsobom, aby úprava styku bola pre dieťa prospešná nielen z hľadiska zachovania rodinných väzieb s rodičom, ale aj z hľadiska vzdelávania dieťaťa a aj z hľadiska jeho záťaže cestovaním a časovým stresom. Je potrebné zvoliť čas stretávania tak, aby dieťa malo po vyučovaní dostatok času sa na stretnutie s otcom pripraviť a v pokoji sa na stretnutie dostať. V prípade potreby asistovaného styku, ako v tomto prípade, nie je možné ho nariadiť bez zistenia kapacitných a časových možnosti zariadenia, ktoré má pri styku asistovať. Je neprípustné sa prispôsobovať zariadeniu na úkor dieťaťa. Súdom prvej inštancie určené zariadenie nie je jediným pôsobiacim v danej oblasti a pokiaľ by súd vykonal dostatočné dokazovanie a z tohto by zistil, že zariadenie sa nevie prispôbiť dieťaťu v čase asistovaného styku dieťaťa s otcom tak, aby bol tento čas pre dieťa v súlade s jeho školskými povinnosťami, je povinnosťou súdu, ale aj kolízneho opatrovníka skúmať ďalšie možnosti, existenciu iných organizácií, ktoré sú ochotné a schopné pomôcť v obnove vzťahov maloletej s otcom v čase vhodnom pre maloletú. Takéto dokazovanie však súd nevykonal. Za situácie, že otec sa s dcérou viac rokov nestretáva a v konaní bolo preukázané, že ich vzťah je narušený, nemožno vychádzať z predpokladu, že styk bol upravený bezprostredne pred prázdninami, cez prázdniny sa vzťahy obnovia a po nich bude pokračovať stretávanie štandardne bez zasahovania do vyučovania. Taký predpoklad je za danej situácie nereálny. Pokiaľ ide o záujem rodičov, ten je v tomto smere až druhoradým, no ani ten nie je bezvýznamným. Vzhľadom na dlhodobú absenciu styku otca s maloletou je reálny predpoklad, že asistovaný styk bude potrebný po dlhší čas a v tom prípade mal súd zisťovať aj možnosti oboch rodičov sa styku prispôbiť z hľadiska ich práce, pretože ani od zamestnávateľa rodiča nemožno dlhodobo spravodlivo požadovať, že bude tolerovať pravidelnú absenciu, hoc ospravedlnenú, prípadne riešenú dovolenkou zamestnanca - rodiča. Napokon aj zasahovanie styku otca s maloletou do pracovného času matky môže byť v konečnom dôsledku v rozpore so záujmami maloletého dieťaťa, keď si matka takým spôsobom vyčerpá celú, prípadne podstatnú časť dovolenky, v dôsledku čoho už nebude môcť matka s dcérou absolvovať riadnu dovolenku, prípadne uvedené absencie by v prípade neakceptovania zo strany zamestnávateľa mohli viesť k strate zamestnania matky, čo by malo sekundárne tiež negatívny vplyv na dieťa a taktiež aj na otca, keď v dôsledku takej okolnosti by bolo namieste aj prehodnotenie výšky výživného. Pri úprave styku v tak zložitej situácii, v akej sa nachádzajú účastníci konania, je potrebné vždy mať na zreteli v prvom rade záujem dieťaťa, avšak z komplexného hľadiska, následne záujmy rodičov a nie uprednostniť kapacity organizácie asistujúcej stretávaniu rodiča s dieťaťom, keď takýchto existuje viacero a tieto by sa vzhľadom na ich účel mali prispôsobovať deťom.

38. Z hore uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch III. a IV. o výživnom a dlhu na výživnom, vo výrokoch V., VI. a IX. o úprave styku otca s maloletou a v závislom výroku X. o náhrade trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a vec mu v tejto časti vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

39. Pokiaľ ide o výživné, v ďalšom konaní súd prvej inštancie doplní dokazovanie v hore naznačenom smere. Výsluchom otca podrobne zistí jeho pomery, najmä aby sa vyjadril k sporným skutočnostiam týkajúcich sa finančných prostriedkov, ktoré mu zostali po odchode matky zo spoločnej domácnosti a ako ich použil, ale aj k plateniu nájmu a ku konkrétnemu zabezpečeniu chodu firmy rodičov maloletej z jeho strany, najmä z hľadiska jeho zdravotného stavu, ale aj z hľadiska nákladov, výnosov a celkových podnikateľských výsledkov, so zameraním sa najmä na odstránenie rozporov v tvrdeniach oboch rodičov. Súd podrobnejšie zistí majetkové pomery otca najmä lustráciou jeho majetku z dostupných registrov, zabezpečením si dedičského rozhodnutia po jeho matke, lustráciou jeho účtov, ktoré sú súdu dostupné bezplatne elektronicky, pričom zistí aj stav a pohyby na týchto účtoch za obdobie rozhodné pre určenie výživného a následne si od účastníkov vyžiada vysvetlenia k takto zisteným finančným tokom. Až po takomto zistení pomerov opätovne vyhodnotí, v akej výške je v schopnostiach a možnostiach otca platiť výživné na maloletú S. s prihliadnutím na jej odôvodnené potreby, berúc do úvahy aj vyživovaciu povinnosť matky maloletej a jej osobnú starostlivosť o maloletú. Pokiaľ súd dospeje k záveru, že bežným odôvodneným potrebám maloletej zodpovedá nižšie výživné, než je v možnostiach a schopnostiach otca, t. j. dovoľia to jeho majetkové pomery, bude možné za odôvodnené potreby dieťaťa považovať aj tvorbu úspor a súd určí výživné aj na tento účel. Súd prvej inštancie ku dňu nového rozhodnutia zistí, v akej výške otec maloletej uhradil výživné a v

nadväznosti na toto zistenie ustáli aj výšku zročného výživného a v prípade existencie dlhu na zročnom výživnom uloží otcovi maloletej povinnosť uhradiť ho v primeranej lehote s prihliadnutím na jeho pomery.

40. Pokiaľ ide o styk otca s maloleťou, v tomto je situácia odlišná, keďže tu nestačí doplniť dokazovanie iba o stanovisko školy, rozvrh hodín maloletej, eventuálne o predpokladaný rozvrh hodín maloletej v nasledujúcom období, prípadne o stanovisko zamestnávateľa matky ohľadne jej pracovného času a o možnosti pravidelne tento modifikovať v nadväznosti na styk otca s dcérou. Už len z podaní účastníkov v priebehu odvolacieho konania sa javí, že styk otca s maloleťou naďalej neprebíha, ani asistencia zariadenia Úsmev ako dar nevedla k náprave a vzťahy otca s maloleťou sú aj naďalej narušené. V prvom rade je preto potrebné doplniť dokazovanie na zistenie možnosti obnovy vzťahu maloletej s otcom, pričom súd by sa mal zamerať na zistenie možnosti najvhodnejšej úpravy styku otca s maloleťou najmä výsluchom osôb, ktoré s maloleťou pracujú - napr. v Centre Nádej, v zariadení Úsmev ako dar, psychológov a pod. Okrem uvedeného by mal súd od týchto osôb tiež zistiť, či je v tomto prípade vhodné ďalšie znalecké dokazovanie, prípadne aj iné dokazovanie z hľadiska záujmov maloletej. Ak po takto doplnenom dokazovaní dospeje súd k záveru, že aj naďalej je potrebné upraviť styk otca s maloleťou asistovanou formou, doplní dokazovanie na zistenie konkrétneho subjektu, ktorý bude a môže participovať na asistovanom styku v potrebnom rozsahu a v čase prispôsobenom v prvom rade maloletej S. a až v druhom rade rodičom, avšak zohľadniac ich pracovné povinnosti aspoň v miere, ktorá ich nijakým spôsobom neohrozí v zamestnaní.

41. Po naznačenom doplnení dokazovania súd rozhodne o vyživovacej povinnosti otca k maloletej S. a o styku otca s maloleťou, avšak o styku len za podmienky, že medzičasom nenadobudne právoplatnosť úprava styku otca s maloleťou na čas po rozvede, pretože v tom prípade by už úprava styku otca s maloleťou v tomto konaní bola bezpredmetná a na rozhodnutie o nej by absentovala procesná podmienka a konanie by mal súd v časti úpravy styku zastaviť. V novom rozhodnutí súd rozhodne aj o trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

42. Vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie viazaný (§ 392 ods. 2 CSP).

43. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).